

Μία λοιπόν τῆς χειρὸς κίνησις ἀπλῆ, ἕνα εἶδος τεμενᾶ μὲ ὀλιγωτέρας κινήσεις, θὰ ἡδύνατο νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν χειραψίαν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς κεφαλῆς. Ἄμα συνεννοηθῇ καὶ ἀποδεχθῇ ἡ ἀριστοκρατία μας τὸν νέον χαίρετισμόν, θὰ διαδοθῇ τὰ χιρτά δια τῆς μνησέως εἰς τὴν μεσαιὴν τάξιν καὶ δι' αὐτῆς θὰ μετοχρευθῇ εἰς τὴν κατωτέραν. Ἀρκεῖ νὰ δοθῇ τὸ σωτήριον σύνθημα «Κάτω ἡ χειραψία!»

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐν τῇ μικρᾷ αἰθούσῃ τοῦ προέδρου τοῦ «Παρνασσού» διοργανώθη ὑπὸ τῶν δεσποινίδων Θαλαίης Φλωρᾶ καὶ Σοφίας Λασκαρίδου ἐκθεσίς τῶν ἔργων τῶν. Ἀφοῦ δὲν κατορθώθη δυστυχῶς διὰ λόγους προσωπικούς ἡ διοργάνωσις τῆς προκηρυχθείσης καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως τοῦ Ζαπτείου, αἱ δύο ζωγράφοι ἀδελφωμέναι καὶ ὑπέρτεραι τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀπέδειξαν μίαν εὐγενῆ ἀμιλλαν ἥτις ἐξυψώνει ἐτι μᾶλλον τὴν καλλιτεχνικὴν τῶν ἀξίαν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ συνεκέντρωσαν ἡ μὲν δεσποινὶς Λασκαρίδου 53 ἔργα, ἡ δὲ δεσποινὶς Φλωρᾶ 40.

Ἄλλ' εἶνε λίαν στενοχωρημένα ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως χώρου. Ποθοῦν ἀέρα, διάστημα καὶ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἀδικοῦνται τοποθετημένα ἀστόργως ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Τὰ ἔργα τῶν αἱ κράτισται τῶν Ἑλληνίδων ζωγράφων ἔχουν ἐκθέσει ἀναμῖξ' ἐν τούτοις διακρίνονται τὰ ἔργα τῶν τὰ ἀδελφώνει ἡ ἱκανότης, ἀλλὰ τὰ διακρίνει ἡ τεχνολογία. Ποιητικώτερα ἡ Λασκαρίδου, θε-

τικώτερα ἡ Φλωρᾶ. Ἄλλ' ἡ ἁρμονία τῶν χρωμάτων ἐνώνει καὶ τῶν δύο τοὺς πίνακας, ἡ εἰλικρίνεια τῆς ἀντιλήψεως, ἡ αἰσθησις τοῦ εἰκονιζομένου ἀντικειμένου. Καὶ εἰς τὰς λεπτοτάτας γραμμὰς καὶ εἰς τὰς ἀδροτάτας κυριαρχεῖ ἡ χάρις καὶ ἡ λεπτότης. Ἡ δεσποινὶς Λασκαρίδου γίνεται ὅλον ἐν μῦστις τοῦ Ἑλληνικοῦ τοπίου. Παρασυρθεῖσα κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ἐκκεντρικὴν νεοτεχνίαν, ὅλον ἐν ἀφοδιούται εἰς τὴν ἐπιμελεστέραν καὶ λεπτολόγον μελέτην τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως. Ἡ δεσποινὶς Φλωρᾶ, προσωπογράφος καὶ θαλασσογράφος, δὲν ἀφίνει καμμίαν ἀμβιβολίαν ὅτι βγαίνει πρὸς μίαν πρὸς ὁδὸν ἀλματικήν. Τὰ Τριαντάφυλλα, ἡ Δύσις, ἡ νυκτερινὴ φαντασία, τὸ χωριὸ τοῦ Κάμπου, τὸ κόττερο, τὰ τοπεῖα τῆς Αἰτωλίας, τῆς δ. Λασκαρίδου ἔχουν ὅλην τὴν ποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοσφαίρας.

Τῆς δεσποινίδος Φλωρᾶ, ἡ προσωπογραφία τῆς πριγκιπίσσης Mescherski ὑπερέχει ὡς καὶ τὸ Πρὸ τοῦ καθρέπτου, ἡ σκιαγραφία τῆς κ. Σ., ἡ Ἑσπέρα, ἡ ὑπ' ἀριθ. 46 κρητιδογραφία, ἡ πρῶτα ἐν Βυζαντίῳ, τὸ Πάρευμα, ἡ Μντέρα καὶ οἱ τέσσαρες μεγάλοι Κωνσταντινοπολίτικοι πίνακες: αἱ φορτηγίδες ἐν Χαϊδάρ Πασᾷ, ὅτ' ἀμάνι, ὁ Γερωναύτης καὶ τὸ Ναυτόπουλο. Εἰς μίαν γωνίαν μία ἀνθρακογραφία ἀποσπᾷ θλίβεράν ἀνάμνησιν. Εἶνε σχεδὸν προσωπογραφίας τῆς ἀληθμονήτου Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου.

Ἐπαινος θερμὸς προσήκει εἰς τὰς δύο σπουδαίους τῆς γυναικειᾶς ἐν τῇ τέχνῃ ἐπιδόσεις, αἵτινες καὶ μόναι αὐταὶ κατὰ τὴν πτανήγειρον τῶν ἀγώνων ὕψωσαν τὸν πυρὸν τῆς τέχνης.

ΔΑΦΝΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἐν Σάρτῃ πλὴν τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς εὐρέθησαν πέντε ἄλλαι ἐπιγραφαί, ἐξ ὧν τελείως ἐβεβαιώθη, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ὁρθίας Ἀρτέμιδος, διότι εἰς πάσας τὰς ἐπιγραφὰς φέρεται τὸ ὄνομα τῆς θεᾶς ταύτης. Περιεργότατα ὅμως εἶνε τὰ τελευταῖα χαλκᾶ καὶ ἐλεφάντινα εἰδώλια, ἀνερχόμενα εἰς δέκα περίπου χιλιάδας καὶ ἀποτελοῦντα στρώμα ὀλόκληρον ἐντὸς τοῦ τεμένους τοῦ ναοῦ. Σημειωτέον ὅτι ὁ μέγας αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν εἰδωλίων εὐρέθη εἰς μικρὸν μέρος τοῦ τεμένους, τοῦ λοιποῦ μὴ ἀνασκαφέντος εἰσέτι. Τὰ εἰδώλια ταῦτα εἶνε φς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔργα τῆς 6 καὶ 7 π. Χ. ἑκατονταετίδος, εἶνε δὲ διαφόρων σχημάτων καὶ ποικιλωτάτης τεχνολογίας. Πλὴν τούτων εὐρέθη καὶ μέρος τοῦ κρητιδώματος τοῦ ναοῦ.

*

Ἐν Βουδαπέστῃ, ἐν τῇ Μεγάλῃ τῶν Τεχνῶν, ἐγένετο κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐκθεσις γυναικειῶν καλλονῶν. Μετέσχον 70 νεάνιδες· ἐκ τούτων 12 ἀνήκον εἰς τὴν ἑριστοκρατίαν τῆς Βουδαπέστης, 5 ἦσαν χωρικαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς μεσαιᾶς τάξεως. Ἡ Ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἐκ 36 προσώπων. Βασίλισσα τῆς καλλονῆς ἀνεκρῆχθη ἡ χωρικὴ Ἑλσα Βέννενδ, 20 ἐτῶν, μελαγχροινὴ, μὲ μεγάλα μάτια καὶ μακρὰν κόμην. Ἦτο ἐνδε-
δυμένη μὲ τὰ χωρικά φορέματα, ἐφαίνετο δὲ πολὺ στε-

νοχωρημένη διὰ τὸν θανασμόν ὃν προεκάλεσε. Ἐλαβεν φς βραβεῖον 12.000 μάρκα, χρυσοῦν μετάλλιον, ἡ δὲ εἰκὼν τῆς θ' ἀναρτηθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μεγάλου τῶν Τεχνῶν. Τῇ ἐγένοντο τρεῖς προτάσεις γάμου, ἀλλὰ τὰς ἀπέρριψε, διότι ἡ καρδιά τῆς εἶχεν ἤδη δοθῇ εἰς τὸ χωρίον τῆς.

*

Λίαν προσεχῶς γίνονται τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μουσείου τῆς Ἐπιδάφρου, ὅπερ ἔσται μοναδικὸν διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἰδίᾳ ἀντικειμένων.

Ὡς γνωστόν, ἡ Ἐπιδάφρος ἀνασκαφείσα εἰς τὸν εὐρύ-
τερον χώρον ὧν τῶν μέχρι τοῦδε Ἑλληνικῶν ἀνασκαφῶν ἀπεκάλυψε πολλὰ οἰκοδομήματα, φέροντα τὸν τε-
λειότερον τύπον τῆς Ἑλλ. ἀρχιτεκτονικῆς. Ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῆς Ἀρτέμιδος, ὁ περίφημος θόλος τοῦ Πολυκλείτου, τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸ θέατρον, τὸ καταγώγιον, ἦτοι τὸ ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὅποιον ἐξενίσκοντο οἱ ἐπίσημοι προσκυνηταὶ καὶ ἄλλα μικρότερα οἰκοδομήματα εἶνε τόσα ἀρχιτεκτονικὰ ἀριστουργήματα, ὅστε καὶ ἂν ἔλειπον ὅλα τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα τῆς Ἀρχαιότητος θὰ ἦτο δυνατόν πλήρως νὰ ἀναπαρασταθῇ ἡ ἀρχαία ἀρχιτεκτονική. Ὁ κ. Καββαδίας εἰς τὸ δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἀνεγερθὲν μέγα Μουσεῖον ἀσχολεῖται εἰς τὴν πληρῇ ἀναστέλωσιν διὰ τοῦ ἀρχαίου ἑλλικοῦ ἀρχιτεκτο-

νικών τμημάτων των διαφόρων της 'Επιδάφρου οικοδομημάτων, ούτως ώστε να είνε δυνατή και εύκολος εις πάντα ή μελέτη του τρόπου της οικοδομίας, των διαστάσεων και του ρυθμού των. Μετά την εργασίαν ταύτην, ή τις θά διαρκέση ακόμη επί δύο έτη, δ κ. Καρβαδίας θά προβή εις την δημοσίευσιν μεγάλης μελέτης Γίλλιστι περί των ανασκαφών μετά πολλών αρχιτεκτονικών σχεδίων και άλλων εικόνων.

Τό μουσείον των Βρυξελλών απέκτησε νέον πίνακα του Ρούβενς, τον «Χριστόν επισκεπτόμενον τον Νικόδημον», δώρον του van Parys.

Είς τας Βρυξέλλας θά ιδρυθῇ προσεχώς Μουσείον αρχιτεκτονικῆς δλων των εποχών.

Εν Αμβέρσῃ ήνοιξεν καλλ. έκθεσις υπό της «Εταιρίας προς ενίσχυσιν των Καλών Τεχνών».

Υπό του γνωστοῦ ερασιτέχνου της γλυπτικῆς κ. Κ. Κωνσταντινίδου ἐφιλοτεχνήθη πρόπλασμα ἀνδριάντος

του Πυθαγόρα, όπως χρησιμεύσῃ ὡς υπόδειγμα διὰ τὴν κατασκευὴν μεγάλου μνημείου, ὅπου ὁ πρῶτος ήγεμὼν της Σάμου Ἀλέξανδρος Μανρογένης σχεδίαζε νὰ στήσῃ ἐν τῇ πλατείᾳ Πυθαγόρα τοῦ Βαθῆως Σάμου.

Εν Παρισίοις τῇ 15 Ἀπριλίου ήνοιξεν εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἀρεως ἡ ἐτησία καλλιτεχνικὴ έκθεσις της «Εθνικῆς καλλιτεχνικῆς εταιρείας» των Παρισίων. Θά κλεισῇ τὴν 30 Ἰουνίου. Τὴν δὲ 1 Μαΐου ήνοιξεν ἡ ἐτέρα ἐτησία έκθεσις της «Εταιρείας των Γάλλων καλλιτεχνῶν».

Ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ἐκ καρκίνου τοῦ λάρυγγος ἐν ηλικίᾳ 57 ἐτῶν ὁ γνωστός ζωγράφος Εὐγένιος Carrière. Ὁ θανὼν ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Cabanel. Ἐκ των ἔργων του, πλεῖστα των ὁποίων ήξιώθησαν εὐμενείας κριτικῆς, εἶνε τὰ ἑξῆς: Νεαρά μήτηρ (1873) εἰς τὸ μουσεῖον της Ἀβινιὼν, τὸ ἀσθενὲς παιδίον (1886) εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Montargis, ἡ πρώτη πτῆσις (1887) εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Τουλών, ἡ Μητρότης (1892) εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου, ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ κ.λ.π. Ἐπιμήθη πολλάκις εἰς έκθέσεις μὲ μέταλλα, ἐργάσθη δὲ εἰς τὴν διακόσμησιν τοῦ Δημαρχείου των Παρισίων.

Εἰς τὴν έκθεσιν των δεσποινίδων Φλωρᾶ—Λασκαρίδου ἐπωλήθησαν τὰ ἑξῆς ἔργα: Ἀπὸ τὴν εργασίαν, τὸ Αἰτωλικόν, οἱ θερισταὶ της Λασκαρίδου καὶ ἡ κεφαλὴ γραφας της Φλωρᾶ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κοντοῦ καὶ της κ. Ἀννας Ρούφου. Τὴν έκθεσιν ἐπισκέφθη καὶ ὁ πρίγκηψ Νικόλαος.

Εν τῇ εἰδικῇ δι' έκθέσεις αἰδοῦσῃ τοῦ «Παργασοῦ» ὁ παρευρισθὼν νεαρός Ἀγγλος ζωγράφος κ. Στέφενς Simpson ἐξέθηκε 53 ὕδατογραφίας. Τὰ ἔργα τοῦ κ. Σίμψων εἶνε τοπογραφίαι της Κερκύρας, ἀπόψεις της Ἡπείρου, μνημεῖα των Ἀθηνῶν, Πομπηιανὰ, θαλασσογραφίαι της Ἀγγλίας κ.λ.π. Διακρίνονται ὅλα διὰ τὸ πολὺ φῶς, τὸ ἐνιαχοῦ ὑπερμέτρωσ ἀφθονοῦν. Ὁ μεσημβρινὸς ήλιος κυριαρχεῖ καὶ τὸ βαθὺ κυανοῦν. Δὲν ἔχουν τὰ ἔργα τὴν τὴν ἀπαλὴν χάριν καὶ τὴν ἐξιδανικευμένην ἀνδρίαν της Ἑλλ. ἀντικείμενος, ἀλλὰ καὶ τὴν τὸ βαθὺ καὶ ξενικόν. Ὁ Ἀγγλος ζωγράφος εἶνε νεοτεχνίτης, εἰς πολλὰ ὅμως ἔργα του ὑπάρχει δύναμις καὶ πρωτοτυπία τέχνης, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλα, εἰς ἃ ἐπικρατεῖ ἀσάφεια καὶ ποιά τις ἀταξία.

Εν Λειψίᾳ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Δημαρχείου, τὸ ὅποιον ὑπὸ ἔποψιν ἀρχιτεκτονικῆς εἶνε ἔξοχον. Τὸ σχέδιον εἶνε τοῦ ἀρχιτέκτονος Hugo Licht, κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐγκριθέν. Εἶνε μία των μεγαλοπρεπεστέρων οικοδομῶν της Γερμανίας.

Σκέρψις γίνεται, ὅπως στηθῇ προτομὴ τοῦ Τιμολέοντος Φιλήμονος ἀπέναντι τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀβέρωφ εἰς τὸ Στάδιον.

Ὁ Βασιλεὺς της Ἀγγλίας διερχόμενος ἐκ Κερκύρας ήγόρασε διαφόρους ὕδατογραφίας τοῦ κ. Γιάλλινᾶ ἂντι 9.000, εἰκονίζούσας τοπεία της νήσου. Τὸ Βασιλικόν ζεύγος παρήγγειλεν εἰς τὸν αὐτὸν καλλιτέχνην καὶ ἄλλας ὕδατογραφίας, ἵνα ἀποσταλῶσιν εἰς Ἀγγλίαν, ὅσον τάχιστα.

Δὲν εἶνε ἀκριβὲς τὸ γραφέν, ὅτι πρόκειται νὰ στηθοῦν ἀνδριάντες των Ὀλυμπιονικῶν εἰς τὸ Στάδιον, ἀλλ' ἀπλῶς θ' ἀναγράφωνται εἰς στήλῃν τὰ ὀνόματα των Ὀλυμπιονικῶν ἐκάστης Ὀλυμπιάδος. Συζητεῖται ἐν τούτοις μεταξὺ των μελῶν της Ἐπιτροπῆς, ἂν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς Ὀλυμπιονίκας νὰ στήσουν τὰς προτομὰς των εἰς τὸ Στάδιον.

Παρέμεινεν ἐπὶ δύο μῆνας ἐν Ἀθήναις ὁ Ἀμερικανὸς ζωγράφος κ. Ἐδ. Γκάβ, ἐκ των διακεκριμένων καλλιτεχνῶν της Ν. Ὑόρκης, ἔλθων ἐνταῦθα διὰ νὰ κάμῃ ἰδιαιτέρας μελέτας διὰ μίαν τοιχογραφίαν τὴν ὅποیان θά ζωγραφίσῃ ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς δημοσίον οικοδομῆματος ἐν Νέα Ὑόρκῃ. Ἡ τοιχογραφία θά παριστᾷ τὴν σκηνὴν ἐκ τοῦ περιφρήμου διαλόγου τοῦ Πλάτωνος μεταξὺ Σωκράτους καὶ Φαίδρου. Ὁ κ. Γκάβ προσεπάθησε, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ ἀναπαραστήσῃ τὸ μέρος της δροσερᾶς μικρᾶς λίμνης τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ της μαγευτικῆς οἰκίας τοῦ πλατάνου. Τὸν ἐβοήθησαν εἰς τὸ ἔργον του πολλοὶ ἀρχαιολόγοι. Ὁ Ἀμερικανὸς ζωγράφος ἐζωγράφισε κατὰ τὴν διαμονὴν του τοπεία περὶ των Ἀθηνῶν καὶ ἰδίᾳ περὶ τὸν Ἰλισσόν.

Εν Λέγγῃ ἐγένετο έκθεσις των ἔργων της κ. van Marcke καὶ τοῦ κ. Sirlaine, ἄλλη της «Καλλ. Εταιρείας» καὶ ἄλλη των ἔργων τοῦ γλύπτου Dillens.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴ σχολὴ ήρξατο δοκιμαστικῶν ανασκαφῶν διὰ τοῦ κ. Φόλγγραφ ἐν Θήβαις μέχρι της Κρομαστῆς Λαρίσης.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον των Παρισίων ήρχισε νὰ κατανοῇ τὴν ἀσχημίαν καὶ τὸν γελοῖον χαρακτῆρα των μνημείων των ἐγειρομένων εἰς τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας καὶ τοὺς κήπους καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως μὴ ἀνεγείλῃ πλέον ἀνδριάντας εἰς τὸ Πάρκον των Μουσῶν, εἰς τὰ Ἡλύσια Πεδία καὶ εἰς τὸ Κουρ-λὰ-Ρέν.

Μία εἰκὼν τοῦ μεγάλου ἁγγλου ζωγράφου Φραγκίσκου Χάλκ παριστᾷσᾷ νέον παίζοντα μανδολίνον ἐπληρώθη ἐντὸς τοῦ Λονδίνου ἂντι 3,650 λιρῶν, ήτοι 91.550 φρ.

Εν Βιέννῃ ἀνεκαλύφθησαν κυλινδρικοὶ βόθροι ἀνάμεστοι ήχητικῶν ἀγγελων, πλῆκτων καὶ συντρυμματων,

καὶ δύο ἀναθηματικοὶ λίθοι, οὓς ἀφίερωσεν ὁ Λόλιος Κλάρη καὶ ὁ Μάρκος Αὐρήλιος διὰ τὴν ἰδίαν σω-
ρίαν.

*

Ὁ Γάλλος ἀρχαιολόγος Delattre ἀνεκάλυψεν ἐν Καρχηδόνι σαρκοφάγον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, διακοσμη-
του ἐκ ζωγραφιδῶν. Ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς σαρκο-
φάγου εἰκονίζεται ἐν ἀναγλύφῳ ἀναπαυομένη γυνή, κε-
καλυμμένη διὰ κρηδέμου. Ἡ κόμη εἶνε ἐπιχρυσος, οἱ
ὀφθαλμοὶ ἐξωγραφισμένοι καὶ ὁ λαιμὸς κοσμηται ἀπὸ
χρυσῶν περιδέραιον.

*

Ὁ διεθνὴς Λογοτεχνικὸς Σύνδεσμος (Société des
Hommes de lettres Europeens) ἐν τῇ ἐπ' αὐτοῦ
διεργουμένη ἐν Λισσαβῶνι Ἐκθέσει θὰ περιλάβῃ σει-
ρὰν εἰκόνων τῶν δοκιμωτέρων πεζογράφων, ποιητῶν
καὶ καλλιτεχνῶν. Τοιαῦται προσκλήσεις ἀπεστάλησαν ἤδη
καὶ εἰς Ἑλλάδας λογίους.

*

Ἐν Παρισίοις τὴν 10 Μαΐου θὰ συνέθῃ ἡ αὐτόθι
Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἵνα συσχεφθῇ
ἀπὸ ποῶν τύπον καὶ κατὰ πόσον εἶνε δυνατόν αἱ Τέχ-
ναι καὶ τὰ Γράμματα νὰ μετέσχουν τῶν πανηγύρεων
τῶν νεωτέρων Ὀλυμπιάδων.

*

Τὴν 8 Ἀπριλίου, ἡνοίξεν ἐν Βερολίνῳ ἡ δεκάτη ἔκ-
θεσις τῆς Ceccesion εἰς τὸ νέον ἴδιον κομπὸν κτίριον.

*

Ἀνοίγει προεχῶς ἡ νέα Πινακοθήκη τῶν νεοτεχνι-
κῶν. 35 ἔργα ἀγορασθέντα καὶ δωρηθέντα ἀποτελοῦν
τὸν πυρῆνα.

*

Ἐν Βερολίνῳ κυκλοφοροῦν δελτάρια ἀντίγραφα τῶν
εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλ. ἀνεξαρτησίας ἀναφερομένων
τοιχογραφιδῶν τοῦ Ἑσ. αἱτίνες κοσμοῦν τὴν στοάν τοῦ
Βασ. κήπου τοῦ Μονάρχου. Τὴν ἀντιγραφὴν ἔκαμεν ὁ κ.
Φέρεκδης.

*

Ἀφίκετο ἐξ Ἀββυσσινίας ὁ Ἑλλὴν ζωγράφος κ.
Προκοπίου. Ὑπῆρξε ζωγράφος τῆς αἰλῆς τοῦ Μενε-
λίκ, ζωγράφος τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν αὐτοκράτειραν
εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ ἀδρότητα ἀμφότες. Ἀλλὰ καὶ
τοπεῖα οὐκ ὀλίγα ἐξέτελεσε, στολίζοντα τὰ ἀνάκτορα τῆς
Ἀδῆς Ἀμπάμπα. Ὁ κ. Προκοπίου ἀπεστάλη ἀπὸ τοῦ
Μενελίκ μετὰ τὴν ἐντολὴν νὰ ζωγραφίσῃ ἐκ τοῦ φυσικοῦ
τὸν βασιλεῖα τῆς Ἀγγλίας.

*

Νέα πτέρυξ προστέθη εἰς τὸ ἐν Κων)πόλει αὐτοκρα-
τορικὸν Μουσεῖον.

Τὸ νέον παράρημα, τὸ ὁποῖον θὰ περατωθῇ ἐντὸς
ἐξ μηνῶν, στηρίζεται ἐπὶ θόλων, ἐλήφθησαν δὲ πάν-
τα τὰ μέτρα, ὥπως ἡ οἰκοδομὴ ἀποβῇ στερεωτάτη. Ἡ
ἐκτασις τοῦ ἐδάφους, ἣν κατέχει εἶνε 4000 μ. Ἐχει
δὲ μήκος 182 μ. Ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς τοῦ ὁ Ἑξ. Χαμ-
δῆ-βῆς συνεπέρανεν, ὅτι ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ Μου-
σεῖον ἐπισκέπτης θὰ διατρέξῃ ἥμισυ περίπου χιλιό-
μετρον.

Τῆς οἰκοδομῆς ταύτης περατουμένης, τὸ αὐτοκρατο-
ρικὸν Μουσεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ δύναται νὰ
καταταχθῇ μεταξὺ τῶν μεγαλειτέρων ἰδρυμάτων τοῦ
εἵδους τούτου ἀνὰ τὴν ὀψήλῳ. Καίτοι οὖν ὁ ἀρχιστὴς ἡ
ἐπισκευὴ τοῦ Τζιντζιρλῆ Κιόσκ, ὅπερ θεωρεῖται ὡς τὸ
ἀρχαιότερον οἰκοδόμημα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διότι
ὀικοδομήθη ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου Φετῆ, τέσσαρα ἔτη μετὰ
τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου.

Πάντα τὰ ἀντικείμενα τῆς μωαμεθανικῆς τέχνης θὰ
μετενεχθῶσιν εἰς τὸ περίπτερον τοῦτο, οὕτως ὥστε ἡ

ἐπίσκεψις τῶν θαυμασίων, ἅτινα περιέχει τὸ Αὐτο-
κρατορικὸν Μουσεῖον, θὰ εἶνε εὐχερεστέρα καὶ ἐπωφε-
λεστέρα διὰ τοὺς 15.000 ἐπισκέπτας, οἵτινες εἰσέρχον-
ται κατ' ἔτος εἰς αὐτό.

*

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς σχολῆς κ.
Μπόζαγκει διωρίσθη καθηγητὴς τῆς κλασικῆς ἀρχαιο-
λογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λίβερπουλ. Ὁ κ. Μπό-
ζαγκει ἐπὶ ἐξαετίαν διευθυντὴς τῆς σχολῆς ἀνύψωσεν
αὐτήν, εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλονται ἐκτὸς ἄλλων ἀνασκαφῶν
ἡ περάτωσις τῶν ἐν Μήλῳ τῆς Φυλακοπῆς καὶ ἐν
Κρήτῃ τῶν τοῦ Παλαιοκάστρου, περὶ οὓς θὰ ἐκδώσῃ
προεχῶς πολυτελέστατον σύγγραμμα. Τοῦ κ. Μπόζαγ-
κει διάδοχος διωρίσθη ὁ τέως ἐταῖρος τῆς σχολῆς κ.
Ε. Δῶκινς, ὅστις οὐ μόνον εἶνε εὐρυμαθὴς ἀρχαιολόγος
ἀλλὰ καὶ ἄριστος ἐλληνιστὴς, τῆς τε ἀρχαίας καὶ νεωτέ-
ρας, μελετήσας ἰδίᾳ τὰ ἰδιώματα Κρήτης καὶ Καρπά-
θου, ἔτι δὲ καὶ τὴν λαογραφίαν τῶν ἐλληνικῶν πλη-
θυσμῶν τῆς Ἀνατολ. Θράκης.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

Catalogue of the Sparta Museum, by M. N. Tod
and A. J. F. Wase Oxford. At the Clarendon Press.

Δύο ἐταῖροι τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς σχολῆς
οἱ κ. κ. Τὸδ καὶ Οὐάις, συνέταξαν καὶ ἐξέ-
δωκαν τελευταῖον εἰς τὴν περίφημον Βιβλιο-
θήκην τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης, πο-
λυτελεῖ κατὰλογον τοῦ μουσείου τῆς Σπάρτης.

Τὸ Μουσεῖον τῆς Σπάρτης, ἀν δὲν εἶνε ἀπὸ
τὰ πλέον ὠραῖα, εἶνε ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέ-
ροντα τοῦ κόσμου. Ἰδρυτὴς αὐτοῦ εἶνε ὁ ἀεί-
μνηστος Σταματάκης, εἰς δὲ τοὺς κ. κ. Φίλιον
καὶ Καστριώτην ὀφείλεται ἡ κατάταξις καὶ ὁ
πλουτισμὸς αὐτοῦ. Ὁ Δραϊσδελ καὶ ὁ Μιχαῆ-
φερ, οἱ δύο Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι, ἐδημοσίευ-
σαν τὰ καλλιτεχνικὰ τοῦ Μουσείου ἔργα, ἀλλ'
εἰς τοὺς δύο ἐταῖρους τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς
ὀφείλεται ἡ ἐκδόσις τοῦ πλήρους, μεθοδικοῦ
καὶ ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ καταλόγου, τοῦ πε-
ριλαμβάνοντος πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει σήμερον εἰς
τὸ μουσεῖον τῆς Σπάρτης: Ἀρχιτεκτονικὰ τε-
μάχια, ἐπιγραφαί, ἔργα τέχνης, εἰδῶλια κλπ.

Κάτωθεν ἐκάστου ἔργου, εὐρίσκεται σημειώ-
σις λεπτομερὴς τῆς ἀξίας καὶ σημασίας του,
ὡς καὶ περὶ τῶν συναφῶν ἔργων, τῶν εὐρι-
σκομένων εἰς ἄλλα μουσεῖα, πρὸς τὰ ὁποῖα τὸ
ἀντικείμενον δύναται νὰ σχετισθῇ, μετὰ εἰκό-
νων ἐπεξηγηματικῶν εἰς τὸ κείμενον.

Ἡ Σπάρτη εἶνε ἀπὸ τοὺς πλέον ἐνδιαφέ-
ροντας ἀρχαιολογικοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁ-
ποίους ὁ περιηγητὴς καὶ ὁ προσκυνητὴς τῆς
ἀρχαιότητος δύναται νὰ φέρῃ τὸ βῆμα. Ὁ
Μαυρίκιος Μπαρρὲς ἐνεπνεύσθη τελευταῖον
ἀπ' αὐτὴν σελίδια γεμάτα ποίησιν, λυρισμὸν,
ἐνθουσιασμὸν.

